

Huwelijk, scheiding, hertrouwen

Oudstenraad Christengemeente Ermelo

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
1 Huwelijk.....	4
2 Scheiding	8
3 Hertrouwen	11
Afsluiting.....	14

Inleiding

Er is veel onduidelijk omtrent huwelijk, scheiding en hertrouwen. Vanwege deze verwarring en vele situaties die praktisch voorkomen om ons heen en in de gemeente van Jezus Christus, hebben wij het verlangen gehad om hier dieper naar te kijken en duidelijkheid te geven over onze visie met betrekking tot deze moeilijke thema's.

Wij beseffen dat er verschillen zijn in visie bij verschillende ware gelovigen. In dit document wordt de visie getoond die wij in de gemeente willen hanteren.

1 Huwelijk

Voordat we kijken naar scheiding en hertrouwen, willen we eerst kijken naar het huwelijk. Wanneer God de man (Adam) heeft geschapen, zegt God in Genesis 2:18 dat het niet goed is dat deze man alleen is en dat Hij een vrouw zal maken als hulp voor hem.

Vervolgens zien wij in Genesis 2:24 dat een man zijn ouders moet verlaten. Er staat: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten/aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn'. Deze tekst wordt wel omschreven als 'de goddelijke instelling van het huwelijk'. Er is in deze tekst sprake van drie opeenvolgende processen.

Allereerst gaat het hier over een man die zich losmaakt van zijn vader en moeder en dat geldt natuurlijk net zo goed voor de vrouw. Wat betekent dit? Dat wederzijdse ouders nu worden afgedankt? Nee, maar wel dat het de bedoeling is dat je voorbereid wordt om in het huwelijk op eigen benen te staan. Dat je ook emotioneel niet langer afhankelijk bent van je vader en/of moeder, maar in staat bent om samen met je man of vrouw zelfstandig het leven te leven. Dit klinkt gemakkelijker dan het in de praktijk soms is. Het gebeurt maar al te vaak dat een man of een vrouw nog zo emotioneel vastzit aan de ouders dat het zelfs verlamdend kan werken.

Ten tweede gaan de twee personen zich aan elkaar hechten. De Statenvertaling gebruikt een ander woord, namelijk 'aankleven'. Dat wil zeggen dat je aan elkaar wordt vastgelijmd. Met lijm die zo sterk is dat je onlosmakelijk aan elkaar verbonden wordt. Als je twee velletjes papier aan elkaar vastlijmt, het even laat drogen en dan weer uit elkaar probeert te trekken, dan houd je twee gescheurde velletjes papier over. Daarom veroorzaakt een scheiding altijd zoveel pijn. Scheiden doet lijden en is niet Gods bedoeling.

Ten derde gaan deze twee personen een eigen gezin vormen, los van hun ouders. Genesis 2:24 zegt ook dat zij nu één vlees vormen. Zoals je één lichaam hebt en die niet kunt scheiden, zo vormen Adam en Eva nu samen een eenheid die niet verbroken moet worden. Dit is wat een huwelijk is: twee personen die één worden en een eigen gezin vormen.

Wanneer een man en een vrouw zich hebben losgemaakt van hun vader en moeder en aan elkaar vastgelijmd worden, dan is de lichamelijke eenwording de bezegeling van deze versmelting. Zoals het hier

staat, lijkt het dan vooral te gaan om de lichamelijke eenheid die je in dat mooie huwelijkscadeau van God – de seksualiteit – met elkaar mag beleven. Het is bedoeld om van te genieten. Dat wordt hier ook zeker bedoeld, maar niet alleen. Want om werkelijk de diepe vreugde van seksuele gemeenschap met elkaar te kunnen beleven, is het nodig om ook op emotioneel en geestelijk gebied een eenheid te zijn. Wie dat overslaat, maakt van seks een platte beleving die een surrogaat is van wat God heeft bedoeld. Hier wordt bedoeld dat je als man en vrouw zo'n diepe eenheid mag gaan vormen dat daar niets meer tussen kan komen. Dat je zo open en vertrouwelijk met elkaar mag omgaan dat er geen schaamte meer is. Dat er geen dingen zijn die je achterhoudt. Je geeft je helemaal aan elkaar. Je durft dan letterlijk en figuurlijk naakt voor elkaar te zijn.

Dit is de basis van het huwelijk. Daarnaast zien we in de Bijbel een principe terugkomen wat erg mooi is en diepe waarde heeft. Een huwelijksverbond werd namelijk publiekelijk gesloten. Twee voorbeelden waarbij wij dit zien, zijn bij Izaäk/Rebekka en Boaz/Ruth.

Bij Izaäk zien wij dat Abraham (zijn vader) een belangrijke dienstknecht stuurt om geleid door de Heere en vrouw voor Izaäk te vinden (Genesis 24). Deze dienstknecht vindt haar door Gods leiding en hij vraagt ook toestemming aan haar vader (Genesis 24:49-50). Deze stemt in en zij gaat met hen mee en uiteindelijk trouwt zij met Izaäk. Wat mooi is, is dat je ziet dat de vader(s) betrokken zijn bij de totstandkoming van een huwelijk. Dit is ook logisch, omdat de ouders de verantwoordelijkheid hebben voor hun kinderen zolang deze in hun gezin leven. De vader functioneert namelijk als hoofd en bescherming. Als er dan een huwelijk komt, dan is het logisch en goed dat de vaders als hoofd van het gezin ook hun zegen hierover geven. Hun kinderen kunnen dan een eigen gezin stichten met de zegen van de vader(s). Het tweede wat wij hier zien, is dat er getuigen bij zijn, namelijk de vaders alsook andere familieleden van de bruid (Rebekka). Het gebeurt niet in het geheim, maar publiekelijk.

Dit zien wij ook bij Boaz en Ruth. Ruth was getrouwd en had haar vader dus al verlaten. Haar man overleed en nu woonde ze bij haar schoonmoeder (Naomi). Wij zien dat Naomi haar stimuleert om met Boaz te trouwen (Ruth 3:1-4). In Ruth 4:1-13 zien wij dat hij haar publiekelijk ten huwelijk nam en dat er getuigen bij waren die het bevestigden.

In Efeze 5:22-33 zien wij nog iets mooi met betrekking tot het huwelijk. Het huwelijk is een beeld van de eenheid tussen Christus en Zijn gemeente. Zoals man en vrouw één worden, zo zijn wij als gelovigen verbonden met Jezus Christus. Zoals Jezus Christus uit liefde Zijn leven gaf voor ons, zo behoren de mannen hun levens uit liefde te geven voor hun eigen vrouwen. Zoals de gemeente uit liefde Jezus Christus volgt en respecteert, zo behoren de vrouwen hun eigen man te respecteren en hun leiding te aanvaarden. Zo zullen zij wandelen als een eenheid, die verbonden is tot de dood hen scheidt (Romeinen 7:1-3; 1 Korinthe 7:39) of totdat Jezus Christus terugkomt.

Op basis van deze Bijbelse gedachten komen wij tot de volgende principes:

- Het is Gods bedoeling dat mensen trouwen. Het huwelijk is een verbond tussen één man en één vrouw dat zij voor het hele leven aangaan en waarbij zij een eigen gezin vormen.
- Eén man en één vrouw verlaten allebei hun ouders om een eigen gezin te vormen. Als zij nog onder verantwoordelijkheid staan van hun ouders, dan hebben die – indien mogelijk – een belangrijke zegenende plek rondom huwelijksvorming en de huwelijksvoltrekking.
- Het is Bijbels en goed dat er getuigen zijn bij de sluiting van de huwelijksverbond. Het huwelijk behoort niet in het geheim gesloten te worden, maar publiekelijk en zichtbaar te zijn.
- Nadat het verbond is gesloten, zien wij dat man en vrouw ‘bij elkaar komen’. Wanneer er geslachtsgemeenschap plaatsvindt, is dit de bevestiging dat zij één vlees geworden zijn, dat zij een officieel gezin en een eenheid geworden zijn.
- Het huwelijk is bedoeld om Christus’ liefde en de toewijding van de gemeente zichtbaar te maken.
- Een volgeling van Jezus mag alleen trouwen met een andere volgeling van Jezus (1 Korinthe 7).

Ter afsluiting van dit deelthema willen wij nog een paar gedachten neerzetten:

- Wanneer een stel wil trouwen, zien wij dat huwelijksbegeleiding erg belangrijk is. In deze wereld (en helaas ook in vele christelijke gemeenschappen) zien wij dat er veel huwelijken gebroken worden. In Nederland is dit bijna 40% van alle huwelijken. Wij zegenen daarom in principe alleen huwelijken in van mensen die in een proces van huwelijksbegeleiding zijn geweest en nadat wij ook met hen gesproken hebben. Dit is om een betere start te kunnen maken. Wij denken dat het zeer verstandig is om hier de tijd voor te nemen. Wij denken dat het goed is dat mensen hier tenminste zes maanden de tijd voor nemen (al is er de mogelijkheid om hierover in gesprek te gaan).

- Wij willen graag met mensen meedenken omtrent huwelijk en relatievorming. Wij hebben ook allerlei materiaal beschikbaar (video's en boeken) om verdere visievorming hierop te stimuleren. Het is belangrijk om, vóór het tot stand komen van een huwelijk, een goede basis te leggen voor een gezond en sterk huwelijk waar Gods zegen op kan rusten.
- Er wordt gesproken over 'vaders' die het proces van relatievorming en huwelijk ondersteunen. Het kan zijn dat iemand uit een gezin komt waar dit niet mogelijk is. Dan willen wij graag in gesprek gaan met een stel/persoon om te kijken hoe wij als gemeente hierin een rol kunnen spelen.
- Het is verstandig voor een stel dat een relatie wil aangaan als er mensen bij betrokken worden om hen te helpen in hun gedachten. Emoties kunnen een lastige rol spelen bij het maken van verstandige keuzes. Ondersteuning hierbij kan dus belangrijk zijn.
- Wanneer er Bijbels gezien niets tegen een huwelijk is, maar er (pastorale) zorgen zijn rondom een aankomend huwelijk, kunnen oudsten besluiten om het huwelijk niet in te zegenen. Dit betekent niet per se dat de oudsten daarmee deze personen afwijzen en los zullen laten, maar dat er geen vrijmoedigheid is om dit huwelijk namens God in te zegenen en de verantwoording voor dit huwelijk mede te dragen. Wel zullen de oudsten beschikbaar zijn om hen te ondersteunen op geestelijk/pastoraal vlak.
- In 1 Korinthe 7 staat dat Paulus ook het advies geeft om niet te trouwen. Hierdoor kun je al je aandacht en tijd aan (de dienst van) de Heere besteden. Paulus ziet de waarde ervan in dat sommige mensen niet trouwen (zoals hijzelf) en deze mensen wil God ook krachtig gebruiken in Zijn koninkrijk. Als iemand deze weg wil bewandelen dan zal God hem/haar daar de genade voor geven. Daarnaast willen wij ook naast deze persoon staan en ondersteunen waar dat mogelijk is.

2 Scheiding

Is het geoorloofd om te scheiden? Om deze vraag te kunnen beantwoorden, zijn minstens twee zaken nodig. In de eerste plaats de bereidheid om zonder veroordeling en zonder pasklare oplossingen naast degene van wie de vraag komt, te gaan zitten. Aan elke gedachte of elk voornemen om te gaan scheiden, gaan vaak vele jaren van pijn, eenzaamheid en verdriet vooraf. Wie daaraan voorbijgaat, loopt het risico met antwoorden te komen die misschien wel waar zijn, maar toch niet kloppen. In de tweede plaats is het voor het juist beantwoorden van deze vraag nodig om met een open hart te luisteren naar wat de Bijbel hierover leert. Natuurlijk zijn er dan – zoals in de inleiding al is aangegeven – vervolgens allerlei verschillende interpretaties mogelijk van de teksten die over echtscheiding gaan, maar dat neemt niet weg dat we met een open en gehoorzaam hart moeten luisteren naar de Schrift.

Nu willen wij kijken naar het thema ‘scheidend’. Wij willen daarvoor eerst naar het oude verbond kijken en vervolgens naar het nieuwe verbond.

In de eerste plaats zien we dat God niet wil dat man en vrouw scheiden. In Maleachi 2:13-16 zegt de Bijbel dat God de echtscheiding haat. Lees je het hele stukje, dan blijkt het hier te gaan om een situatie van overspel en daar is het Oude Testament erg duidelijk over. Daar stond zelfs de doodstraf door stening op (Deuteronomium 22:22).

God heeft nooit bedoeld dat mensen zouden gaan scheiden. Toch wist Hij dat het volk Israël zou gaan scheiden en daarmee heeft Hij in de wet van Mozes één stukje geschreven over echtscheiding. Dit staat in Deuteronomium 24:1-4. Hier zegt God via Mozes dat wanneer een man aan zijn vrouw ‘iets onbehoorlijks vindt’, dat hij haar een (echt)scheidingsbrief kan geven waarmee het huwelijk ontbonden wordt. Als dit gebeurt, dan zal zij waarschijnlijk gaan (her)trouwen met een andere man. Wanneer dit gebeurt, is het onmogelijk dat zij ooit weer de vrouw wordt van haar eerste man.

Deze tekst roept bij ons in onze tijd veel vragen op: Waarom gaat het hier over ‘vrouwen wegzenden’ en niet over ‘mannen wegzenden’? Waarom mogen de man en de vrouw van het eerste huwelijk na een volgend huwelijk niet meer met elkaar trouwen? Om dit te begrijpen, moeten we begrijpen in welke cultuur de Israëlieten daar leefden. In die tijd was de man het hoofd van het gezin en de vrouw was onderworpen aan de man en de vrouwen werden onderhouden door de mannen. Dat betekent dat het

eigenlijk nooit voorkwam dat een vrouw haar man een echtscheidingsbrief zou geven. Het initiatief zou altijd bij de man vandaan moeten komen. Daarnaast zou een vrouw na een scheiding geen geld of grondbezit hebben en dus moeten leven als zwerfster of iets dergelijks. Daarom werd het als logisch gezien dat zo'n vrouw zo spoedig mogelijk weer ging trouwen, zodat ze weer onderhouden werd door een man. De reden dat ze niet meer mogen hertrouwen, is dat zo'n vrouw dan bijna als een stuk vee verkocht werd en 'gebruikt werd door de ene na de andere man'. Dit gebod is dus ter bescherming van de vrouw.

Als wij echter in het nieuwe verbond gaan kijken wat onze Heere Jezus zegt over echtscheiding, dan wordt duidelijk dat dit gebod alleen maar gegeven is vanwege de zondigheid van de mensen. Het is niet Gods verlangen geweest dat scheiding zou voorkomen. Jezus zegt in Mattheüs 19:3-6 dat God een man en een vrouw als eenheid ziet en dat dit niet gescheiden moet worden. De farizeeën vragen waarom Mozes hen dan bevolen heeft een scheidbrief (echtscheidingsbrief) te geven en haar daarmee weg te zenden (Mattheüs 19:7). Jezus geeft dan aan dat dit gebod erin stond vanwege de hardheid van hun harten (Mattheüs 19:8). Dus niet omdat God het 'oké' vindt dat mensen scheiden, maar omdat Hij wist dan hun harten slecht zijn en dat dit zou leiden tot veel meer problemen richting de vrouw waar zij mee getrouwd zijn. Om de vrouwen in deze situatie te beschermen, is er ruimte gegeven voor echtscheiding.

In Mattheüs 5:32 zegt Jezus dat als een man een vrouw wegzendt (echtscheiding) om een andere reden dan hoererij, dat deze man er dan voor zorgt dat er overspel (echtbreuk) met haar gepleegd wordt. Dit betekent dat als een man zijn vrouw wegzendt omdat 'het niet klikt' of wat voor reden dan ook (uitgezonderd hoererij) en zij zou hertrouwen, dat God dit aanziet als overspel wat de man heeft gecreëerd. In Markus 10:12 staat hetzelfde geschreven over een vrouw die haar man weg wil zenden.

In het nieuwe verbond zien we duidelijk dat God niet wil dat mensen scheiden en dat er alles gedaan wordt wat mogelijk is om een 'gebroken situatie' te herstellen. Als dit uiteindelijk onmogelijk blijkt te zijn, dan is er in het geval dat er (fysiek) overspel gepleegd is door de andere partij de mogelijkheid om het huwelijk officieel te beëindigen (te scheiden). Dit is dus de enige reden waarop je zelf initiatief mag nemen om te scheiden. Of eigenlijk heeft de persoon die overspel heeft gepleegd, zelf al een breuk in het huwelijk gezet en echtbreuk gepleegd (NBG'51 gebruikt dit woord).

Let wel: als er de mogelijkheid is van vergeving en verzoening, dan willen wij deze weg in een diepgaand proces samen met de twee huwelijkspartners bewandelen. Als er hoererij of overspel is gepleegd in een huwelijk, geeft God veel genade en barmhartigheid om deze diepe weg van verootmoediging en herstel in te gaan als beide partners daartoe bereid zijn. Bij deze weg van verzoening en herstel willen wij helpen met begeleiding. Als het toch uiteindelijk op een scheiding komt, dan willen wij hen ook geestelijk en praktisch helpen en dienen en persoonlijk begeleiden.

In 1 Korinthe 7:15 staat nog een ander belangrijk punt. Als iemand een ongelovige partner heeft en die wil zelf weggaan (scheiden), dan is de gelovige partner niet verplicht om dat te weerhouden. Paulus zegt dat het dan beter is om de vrede te bewaren voor zover dat mogelijk is. Maar dit betekent niet dat je – wanneer je een partner hebt die niet gelooft – zelf weg mag gaan. Nee, voor een christen is er maar één mogelijkheid om het initiatief te nemen tot scheiding, namelijk bij hoererij of overspel. De gelovige is in zulke situaties niet onderworpen, is niet geknecht, geen slaaf. Het meest voor de hand liggende, is dat hij of zij dan niet meer ‘onderworpen is’ aan het verbod op echtscheiding (vers 12, 13). Deze zinsnede wordt echter vaak zó uitgelegd, dat de gelovige partner nu niet meer ‘gebonden is’ aan het eerste huwelijk en daarmee dus vrij om een nieuw huwelijk aan te gaan. Hoewel Paulus op deze zo belangrijke vraag in dit vers niet ingaat, doet hij dat wel in 1 Korinthe 7:10, 11, 39 en Romeinen 7:2-3. Wij concluderen dat Paulus ook bij het vertrek van de ongelovige, een nieuw huwelijk voor de gelovige zou afwijzen.

Op basis van deze Bijbelse gedachten komen wij tot de volgende principes:

- God wil niet dat huwelijken gebroken worden. Hij ziet een man en vrouw als één. Hij verlangt daarom altijd om de weg van herstel te zoeken. Wij verlangen hier naast mensen te staan en hen te ondersteunen en te begeleiden waar nodig.
- Als het zeker is dat er fysiek hoererij of overspel gepleegd is door de andere huwelijkspartner, dan is er de mogelijkheid om te scheiden, maar tegelijk zien wij dat het beter is om naar een situatie van vergeving en verzoening toe te werken. Hierdoor wordt Gods genade en karakter zichtbaar in het leven van een christen. Mocht dit uiteindelijk toch niet mogelijk blijven, dan is het van belang om samen alle consequenties te bespreken en te kijken hoe de situatie op de meest vreedevolle manier wordt behandeld (zeker wanneer de huwelijkspartner kinderen hebben ontvangen).
- Als de andere partij wil scheiden (de ongelovige partner), dan mag je hem/haar laten gaan.
- Wanneer er scheiding heeft plaatsgevonden, willen wij mensen niet bij voorbaat veroordelen, maar juist naast hen staan, liefhebben en waar mogelijk ondersteunen.

3 Hertrouwen

Nu we nagedacht hebben over het huwelijk en over scheiding, kunnen we het onderwerp hertrouwen onder ogen zien. Dit is lastig, omdat er verschillende visies over zijn. Ook wij hebben veel moeite gehad om de teksten goed te begrijpen. Maar na tijden van gebed en overdenking denken wij dat we inzicht hebben gekregen.

In bepaalde situaties die zich in de gemeente kunnen voordoen, is het soms moeilijk hierin een goede en eerlijke afweging te maken. De uiteindelijke keuze om wel of niet te gaan hertrouwen, is in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de broeder of zuster zelf. Maar als gemeente hebben we ook de verantwoordelijkheid om hierin met elkaar op weg te gaan en te zoeken naar wat Gods wil is. Bovendien, de vraag om inzegening van zo'n huwelijk plaatst de leiding van de gemeente heel concreet voor de vraag of je namens God Zijn zegen mag uitspreken over zo'n huwelijk. Dat kan je alleen maar doen als je ervan overtuigd bent dat God zijn zegen wil en kan geven.

In de paragraaf over hoe de Bijbel spreekt over echtscheiding is het antwoord op de vraag of, en zo ja, wanneer hertrouwen na echtscheiding is toegestaan, al tussen de regels door beantwoord. Er worden concreet twee situaties genoemd waarbij er de vrijheid is om te hertrouwen. Dat is wanneer er bij de andere sprake is geweest van hoererij of overspel (Mattheüs 5:32) of wanneer er sprake is van het overlijden van één van de partners (1 Korinthe 7:39).

Nadat de scheidbrief is gegeven, is het huwelijk ontbonden, wat niet Gods bedoeling is, maar vanwege de hardheid van het hart is die mogelijkheid gegeven. Wij geloven dat de Bijbel duidelijk spreekt dat God niet wil dat mensen scheiden. Wanneer dit toch gebeurd is, dan wordt er iets gebroken waarvan God niet wilde dat dit verbroken werd. Wat wij in de Bijbel zien, is dat God herstel wil. Als iets gebroken is, wil God dit herstellen. Wij lezen in de Bijbel dat God het volk Israël soms 'Zijn vrouw' noemt, maar dat zij steeds bij Hem vandaan gaat en er scheiding komt. Maar God – na een periode van straf – trekt Zijn volk steeds weer naar Zichzelf toe. Hij wil herstel.

Wij geloven dat de teksten rondom het hertrouwen in dezelfde gedachten is geschreven. God wil geen scheiding, maar als het toch gebeurd is, verlangt God naar herstel. De belangrijkste reden waarom volgens ons de Bijbel zegt dat mensen niet moeten hertrouwen, is omdat er dan de mogelijkheid is weer bij elkaar

te komen. Dit staat ook in 1 Korinthe 7:11 over een vrouw die gescheiden is. Of ze moet ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen.

Maar wat als de andere partij is hertrouwd? Dan is er geen weg meer om bij elkaar te komen (zie ook Deuteronomium 24:1-4). De weg tot verzoening is afgesloten (al kan er wel vergeving zijn). Wij geloven dat als dit gebeurd is en er geen enkele mogelijkheid is tot herstel, dat dit de uitzondering is waarop hertrouwen mogelijk is. Als de andere partij echter niet hertrouwd is, dan is daar niet de mogelijkheid om te hertrouwen, omdat er nog de mogelijkheid is om je met elkaar te verzoenen en opnieuw het huwelijk te (her)bevestigen. Dit is Gods bedoeling en diepste verlangen: herstel!

Dit betekent dat als een ongelovige vrouw bij een gelovige man weggaat, maar de ongelovige vrouw gaat niet hertrouwen, dat de man behoort te bidden dat de ongelovige vrouw tot inzicht komt van haar zonden, tot geloof komt in Jezus en dat hun relatie weer hersteld kan worden. Dit betekent ook dat, wanneer een stel gescheiden is en zij niet hertrouwen en later tot inzicht komen van hun zonden, zij de mogelijkheid hebben om verzoening te bewerken en er een herstel kan komen in hun (nieuwe) huwelijk. Dit is Gods verlangen.

Maar wanneer één van de twee partners hertrouwt, dan wordt dat gezien als echtbreuk. Er komt een scheiding/breuk en deze is door het nieuwe verbond wat gesloten is niet meer te herstellen. Wij geloven dat als de andere partij hertrouwd is, dat er ruimte is voor een broeder of zuster om zelf ook te hertrouwen (maar wel met een wedergeboren christen). De echtbreuk is dan al geweest, het huwelijk is dusdanig vernietigd dat er geen mogelijkheid meer is tot herstel. Op dat moment is er volgens ons ruimte om te hertrouwen (maar het is geen verplichting).

Daarnaast zien we nog een andere principe wat Paulus benoemt. In 1 Korinthe 7:8 zegt Paulus dat het goed is voor een ongehuwde of weduwe om niet meer te hertrouwen. De reden werkt hij uit in vers 25 tot en met 40. Iemand die getrouwd is, dient zowel God alsook zijn/haar partner. Maar iemand die ongetrouwd is, kan alle tijd en aandacht aan God besteden. Dit betekent dus dat als iemand gescheiden is, dat het niet noodzakelijk is om te hertrouwen, maar dat er ook gekozen kan worden voor een hogere weg: om door Gods genade ongehuwd te blijven om zo al je aandacht en tijd aan de Heere en Zijn dienst te kunnen besteden.

Op basis van deze Bijbelse gedachten komen wij tot de volgende principes:

- Wanneer er scheiding heeft plaatsgevonden en er is nog mogelijkheid tot herstel, zien wij geen ruimte om te hertrouwen.
- Als er scheiding heeft plaats gevonden, kan het goed zijn om niet meer te hertrouwen, maar al je tijd en energie aan (de dienst van) de Heere te besteden.
- Als de andere partij hertrouwd is (en de weg tot herstel daarmee weg is), dan is er ruimte om te hertrouwen.
- Als er hertrouwd wordt, mag dit alleen met een andere wedergeboren volgeling van Jezus zijn.
- Wanneer er kinderen zijn, moet er ook gekeken worden naar wat het beste is voor de kinderen.
- Wij denken dat het goed is om niet overhaast te hertrouwen, maar dat er ruim de tijd genomen moet worden voor persoonlijke herstel en pastoraat, maar ook om een goede Bijbelse huwelijksbegeleiding te betrekken (zie deelthema over huwelijk). Hier willen wij graag over in gesprek gaan met mensen die van plan zijn om te gaan hertrouwen.

Wij zullen elke situatie apart moeten onderzoeken in Bijbels en pastoraal licht en dan nog blijft er bij onvolledige vrijmoedigheid van onze kant de mogelijkheid om het huwelijk niet in te zegenen. Als het huwelijk toch verder ingezegend wordt door een andere partij, dan zullen we hier verder in gesprek over gaan en samen Gods wil zoeken.

Afsluiting

Wij begrijpen dat dit stuk veel vragen kan oproepen en stel deze vragen vooral. Wij zien ook een groot belang van (huwelijks)pastoraat in deze kwesties. Ook begrijpen wij dat er mogelijke casussen zijn die hier niet omschreven zijn. Laten wij over deze punten vooral met elkaar nadenken en bidden om wijsheid. Wij zijn in dit document niet volledig geweest, maar hebben wel het verlangen om enige duidelijkheid te verschaffen en onze visie neer te leggen.

Wij hopen dat dit tot zegen is voor het lichaam van Jezus Christus!

Oudstenraad Christengemeente Ermelo

Januari 2019

